

L'origen del Carnaval

El Carnaval té el seu origen en les festes paganes d'hivern que celebraven grecs i romans. La celebració del Carnaval està lligada al cicle de la lluna, és una festa mòbil i, per tant, cada any se celebra en dies diferents segons el calendari lunar.

El Carnaval està molt relacionat amb la tradició cristiana. Sempre se celebra uns dies abans del Dimecres de Cendra, dia en què comença la Quaresma. Segons la religió cristiana, els 40 dies que dura la Quaresma són un temps de sacrifici en els quals, per exemple, no es pot menjar gaire. Per això, durant el Carnaval s'aprofitava per trencar les regles i fer molta disbauxa abans d'entrar en la Quaresma.

El rei Carnestoltes és el personatge que representa aquest període de llibertat extrema. Cada any apareix, el dijous, el divendres o el dissabte (depenent del municipi), sota l'aparença d'un animal o d'una persona, i llegeix el pregó amb el qual s'inaugura la celebració. En el seu pregó, el rei dóna permís per passar-s'ho bé sense limitacions: és el moment de ballar i desfilat disfressat. Però el caos i la bogeria només duren fins al dimarts. Aquest dia la gent s'adona que tant desordre no és bo. En un judici públic, el rei és declarat culpable de tot, i se'l condemna a mort. Després de llegir el seu testament, se'l crema en públic. A partir de la mitjanit del dimarts o durant el dimecres de cendra s'acaba la festa i comença la quaresma.

Antigament els pagesos construïen el Carnestoltes amb uns pantalons i una camisa farcits de palla, amb un barret vell al cap i un nas llarg. El penjaven d'un paller, i allà restava fins al Dimecres de Cendra, que el cremaven com a símbol de la fi d'aquest període. Segons la tradició, anava escortat pel Notari i la seva dona, la Porquera.

El Notari anava per les cases demanant allò que li sortia dels nassos i els veïns li donaven el que volien, mai el que ell demanava. L'acompanyava la Porquera, que portava una escombra i feia veure que netejava, però quan els amos badaven regirava tota la casa tant com podia canviant les coses de lloc i embrutant amb la seva escombra. El Notari aprofitava la confusió per passar al celler (on arreplegava tot allò que podia) i fugir corrents.

Actualment el Carnaval s'ha convertit en una festa popular de caràcter lúdic. Arreu es fan concursos de disfresses, desfilades de comparses a l'aire lliure i tota mena d'escenificacions i balls, a més d'àpats i reunions familiars.

El Carnaval al món

El Carnaval és una celebració que combina les disfresses, les desfilades i les festes al carrer. A cada indret presenta uns elements característics i altres d'únics, ja que cada país adapta la festa a la seva cultura, costums i antecedents històrics. La característica comuna a tot arreu és la de ser un període de permissivitat, disbauxa i cert descontrol.

La celebració del Carnaval més gran i més famosa del món es porta a terme a les ciutats de Rio

de Janeiro i Bahia, al Brasil. A Europa també s'organitzen importants celebracions, com el Carnaval de Venècia, Barcelona, Sitges, Vilanova i la Geltrú, Cadis, las Palmas de Gran Canària o Santa Cruz de Tenerife.

Potser t'interessa: [Les festes de Carnestoltes](#) [La cuina de Carnestoltes](#)

Font d'informació [Diputació de Barcelona](#)